

Odvetniška zbornica Slovenije

Komisija za etiko

Odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica

Odvetnik Pavle Pensa

Odvetnik mag. Andrej Janežič

Št. 1196/2024

Ljubljana, 9. 12. 2025

Mnenje

o skladnosti ravnanja odvetnika [REDACTED] z načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike na podlagi prijave [REDACTED] obravnavala ravnanje odvetnika [REDACTED] ter

sprejela stališče,

*da odvetnik, s tem ko je kot zagovornik obdolženke v sklopu zasliševanja oškodovanke kot priče, tej zastavil vprašanje, ki je vsebovalo implikacijo o prijaviteljevi kriminalni preteklosti, prijavitelj pa je imel v sklopu kazenskega postopka vlogo ene od glavnih obremenilnih prič, **ni ravnal v nasprotju z 11. in 20. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike ter prav tako ni ravnal v nasprotju z drugimi načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike.***

Obrazložitev:

[REDACTED] (v nadaljevanju prijavitelj) je dne 4. 4. 2025 na Odvetniško zbornico Slovenije (v nadaljevanju OZS) podal prijavo zoper odvetnika [REDACTED] (v nadaljevanju odvetnik) ter jo nato dne 9. 7. 2025 in dne 10. 7. 2025 še dopolnil. V prijavi je navedel, da naj bi odvetnik ob zasliševanju priče – oškodovanke (v nadaljevanju oškodovanke) v kazenskem postopku zlorabil svoj položaj, moč in vpliv ter na oškodovanko vplival z vsiljevanjem laži o prijaviteljevi »kriminalni preteklosti«. Pri tem naj bi prek verbalnega nasilja in z uporabo sugestivnih vprašanj zastavljenih oškodovanki povzročil pravno, moralno in premoženjsko škodo. Odvetnik naj bi storil kaznivo dejanje očitane kaznivega dejanja z

namenom zaničevanja ter naj bi prizadel prijaviteljev ugled. Prijavitelj odvetniku očita ravnanje v nasprotju z vrsto členov Kodeksa odvetniške poklicne etike (v nadaljevanju Kodeks) (navaja 1., 3., 6., 7., 10., 11., 16. in 32. člen Kodeksa) ter nezakonit poseg v položaj priče in nedovoljen vpliv na pričo. Hkrati v prijavi zahteva tudi odškodnino tako za oškodovanko kot zase ter popravo zapisnika, v katerem je zapisana izjava o kriminalni preteklosti, in objavo tako popravljenega zapisnika. Prijavitelj je v prijavo vključil del zapisnika v obliki prepisa zvočnega posnetka, ter OZS posredoval tudi komunikacijo prek elektronske pošte, ki je potekala med njim in odvetnikom.

Odvetnik je v svojem pojasnilu, pri OZS prejetem dne 6. 5. 2025 ter dopolnjenem dne 7. 5. 2025, navedel, da so bila vsa vprašanja zastavljena oškodovanki, postavljena zgolj z namenom zagotovitve najboljše obrambe stranke ter v okviru dolžnosti in pristojnosti, ki jih ima kot zagovornik v kazenskem postopku. Implikacije glede prijaviteljeve preteklosti so bile osnovane na podlagi informacij, prejetih v okviru postopka. Prijavitelj ima poleg oškodovanke v kazenskem postopku položaj glavne obremenilne priče zoper odvetnikovo stranko - obdolženko, zato je razumeti, da bosta oba soočena tudi z določenimi težjimi vprašanji. Odvetnik izpostavlja, da do okrnitve prijaviteljevega dobrega imena in časti ni imel prav nobenega interesa. Eno od težjih vprašanj je bilo tudi vprašanje oškodovankinega zaupanja prijavitelju, razlog za zastavitev katerega je bila teza, na kateri sloni celotna strategija obrambe, in sicer da naj bi bil dejanski storilec obravnavanega kaznivega dejanja prav prijavitelj, ki naj bi oškodovanki zadevo predstavil kot goljufijo, da je nato podala kazensko ovadbo zoper obdolženko. Kar se tiče same implikacije kriminalne preteklosti, je odvetnik pojasnil, da je informacijo pridobil od svoje stranke neposredno na naroku, zato možnosti za preverbo ni imel, do postavitve obravnavanega vprašanja pa ga je privedel predvsem podatek, da se prijavitelj naroka ni udeležil, ker naj bi bil v zavodu za prestajanje kazni zapora, o čemer je prisotne ob oklicu zadeve obvestila razpravljajoča sodnica. Pri zaslišanju oškodovanke je nato zaznal, da tudi oškodovanka sama ni povsem sigurna, če ji je prijavitelj vse povedal po pravici. Glede na vse navedeno, je ocenil, da je postavitev takšnega vprašanja primerna ter hkrati tudi, da ima zadostno osnovo, da vprašanje postavi na obravnavan način. Izpostavil je tudi neobičajen potek postopka (trajanje več kot 8 let, zamenjave sodnikov, prelaganje obravnav) in to, da bo sodba tako ali drugače temeljila na izjavah strank. Odvetnik je priložil izpisek komunikacije, ki je prek elektronske pošte potekala med njim in prijaviteljem.

Komisija za etiko uvodoma izpostavlja, da prijavitelj odvetniku očita ravnanje v nasprotju z vrsto členov Kodeksa, pri tem pa se prijaviteljevi citati členov ne ujemajo ne z označitvijo in ne z vsebino dejanskih členov. Enako velja tudi glede

prijaviteljevega sklicevanja na člene Kazenskega zakonika¹ (KZ-1) in Zakona o kazenskem postopku² (ZKP).

Komisija za etiko je ob obravnavi zadeve upoštevala vsebino prijaviteljevih očitkov in nanje aplicirala člene veljavnega Kodeksa ter je ob skrbni presoji prijave in njene dopolnitve, pojasnila odvetnika ter predloženih listin, v tej zadevi mnenja, da odvetnik ni ravnal v nasprotju s pravili in načeli odvetniške poklicne etike iz v nadaljevanju navedenih razlogov.

Kodeks v 11. členu odvetniku nalaga dolžnost spoštovanja resnice in zakonitosti, v tretjem odstavku 20. člena pa odvetniku nalaga, naj ne izkrivlja dejanskih in pravnih ocen in naj ne nastopa demagoško.

Prijaviteljevi očitki izvirajo iz odvetnikove implikacije o prijaviteljevi kriminalni preteklosti, podane v sklopu zasliševanja oškodovanke kot priče, s čimer naj bi na eni strani napadel prijaviteljevo čast in dobro ime, hkrati pa naj bi s sugestivnim vprašanjem tudi nedovoljeno vplival na pričo. Komisija za etiko ugotavlja, da je imel odvetnik utemeljen razlog verjeti v resničnost izjave o prijaviteljevi kriminalni preteklosti. Ne samo, da mu je to navedla njegova stranka, bistveno je, da je sodnica ob oklicu zadeve prisotne obvestila, da se prijavitelj tega naroka ni udeležil, ker naj bi bil v zavodu za prestajanje zaporne kazni. Obenem Komisija za etiko ugotavlja, da je bil cilj odvetnikovega vprašanja, ki vsebuje trditev o prijaviteljevi kriminalni preteklosti, obramba pravic in pravnih interesov njegove stranke prek predstavitve določenih dejstev in narave razmerij med udeleženci konkretnega postopka. In četudi predstavlja navedba o kriminalni preteklosti nedvomno negativno vrednostno sodbo o prijavitelju, ki je imel v konkretnem kazenskem postopku vlogo priče, Komisija za etiko glede samega vprašanja meni, da je bilo to zastavljeno v nevtralnem strokovnem tonu, hkrati ni razvidno, da bi imel odvetnik pri tem zaničevalen namen. Komisija za etiko izpostavlja, da je skladno z 41. členom Kodeksa odvetnik dolžan vestno in požrtvovalno zastopati in zagovarjati stranko, tako da uporabi zanjo vsa možna in dopustna zakonita sredstva ter ugotavlja, da je odvetnik ravnal povsem skladno z omenjeno določbo pri tem pa ni prestopil meje kulturne in primerne komunikacije. Komisija za etiko dodaja še, da se do obstoja morebitnega kaznivega dejanja zoper čast in dobro ime, ni pristojna opredeljevati, saj tovrstna presoja pritiče sodišču, je pa ob tem izpostaviti, da imajo obdolženci v tovrstnih kazenskih postopkih sorazmerno široke možnosti, da se izognejo obsodbi (recimo z dokazovanjem resničnosti svojih trditev ali z dokazovanjem, da so imeli utemeljen razlog verjeti v resničnost tistega, kar so trdili ali raznašali).

¹ Uradni list RS, št. 50/12 - uradno prečiščeno besedilo, 6/16, 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 175/20 - ZIUOPDVE, 195/20, 95/21, 186/21, 206/21 - ZDUPŠOP, 105/22 - ZZNŠPP, 16/23, 107/24 - odl. US, 93/25 - ZNUZJV, 10/26 - ZKOM.

² Uradni list RS, št. 176/21 - uradno prečiščeno besedilo, 206/21 - ZDUPŠOP, 35/22 - odl. US, 96/22 - odl. US, 2/23 - odl. US, 7/23 - odl. US, 89/23 - odl. US, 53/24, 93/25 - ZNUZJV, 10/26 - ZZUSTOJU.

Kar se tiče očitka nedovoljenega vplivanja na pričo - oškodovanko, Komisija za etiko ugotavlja, da bi prijavo v tem delu lahko podalo bodisi sodišče, ki med drugim skrbi za procesno vodstvo sodnih postopkov in za to, da udeleženci postopka ne zlorabljajo svojih postopkovnih pravic, oziroma oseba, katere pravni interesi bi bili lahko prizadeti z nedovoljenim vplivanjem na pričo, torej stranka postopka ali neposredno prizadeta priča. Prijavitelj je bil v kazenskem postopku udeležen v vlogi (druge) priče in na obravnavanem zaslišanju ni bil niti prisoten, z odvetnikovo implikacijo kriminalne preteklosti pa je bil seznanjen zgolj posredno.

Kar se tiče prijaviteljevega zahtevka za denarno odškodnino ter objavo spremenjenega zapisnika, Komisija za etiko dodaja, da odločanje o tovrstnih zahtevkih ne sodi v sklop postopkov, katerih temeljni namen je presoja etičnega in moralnega ravnanja članov OZS.

Glede na vse navedeno, Komisija za etiko meni, da odvetnik, s tem ko je kot zagovornik obdolženke v sklopu zasliševanja oškodovanke kot priče, slednji zastavil vprašanje, ki je vsebovalo implikacijo o prijaviteljevi kriminalni preteklosti, prijavitelj pa je imel v sklopu kazenskega postopka vlogo ene od glavnih obremenilnih prič, ni ravnal v nasprotju z 11. in tretjim odstavkom 20. člena Kodeksa ter prav tako ni ravnal v nasprotju z drugimi načeli in pravili Kodeksa.

*Komisija za etiko
Odbetnica Alenka Košorok Humar - predsednica
Odbetnik Pavle Pensa
Odbetnik mag. Andrej Janežič*

